

“Una noia en un món d'homes ha de demostrar molt més”

Laia Ferrer

Envoltada de cotxes, de competicions, de soroll, d'intrigues, de viatges i carreres amunt i avall, s'aixeca una veu nova per portar-nos l'actualitat de la Fórmula 1, Laia Ferrer, una jove periodista que, amb esforç i professionalitat, ha sabut fer-se un lloc en un món tradicionalment d'homes.

Quan i com vas saber que et volies dedicar al món de la comunicació?

Des que tinc ús de raó. Quan de petita em preguntaven "què vols ser de gran?", jo sempre deia o actriu o presentadora del telenotícies. Al final, ni una cosa ni l'altra, tot i que totes dues formen part del món de la comunicació.

Faig teatre des de fa molts anys (des que tenia 6 o 7 anys) i ara sóc periodista. Crec que totes dues coses són complementàries. El teatre m'ha ajudat molt per temes d'expressió corporal i per poder enfrontar-me a una càmera sense cap vergonya.

Quins passos vas seguir a nivell de formació per arribar on ets?

Sóc llicenciada en ciències de la comunicació, per la UB. Estudiar a la universitat crec que avui en dia és fonamental i bàsic, però també s'ha de complementar amb altres coses. He fet cursos d'interpretació, de redacció, de locució i, fins i tot, he fet doblatge. Des dels 18 anys, treballo i he intentat sempre enfocar les feines que he fet al món de la comunicació. Ara no deixo de formar-me, tot i que més endavant m'agradaria estudiar una altra carrera via UOC. El dia a dia, i tenint en compte la feina que faig, exigeix seguir documentant-me i formant-me.

Com vas acabar a la F1?

Vaig fer el salt de Catalunya Radio a TV3. Treballava al "Tvist" fent una mica de tot: redactora, col·laboradora, reportera... Vaig fer molta amistat amb el Lluís Canut, col·laborador del programa, perquè sempre parlàvem de futbol i de Fórmula 1. Ell sabia que m'agradava i que seguia el mundial, així que quan a TV3 van decidir incorporar una noia a l'equip de la F1, el Lluís va donar el meu nom, em van fer un càsting i em van agafar.

"Has d'estar lluitant constantment perquè l'audiència no et vegi com la típica "mujer florero"

Com és el dia a dia de Laia Ferrer als diferents circuits?

"A tope". Tot i que depèn del dia i del GP. A Europa, per exemple, que fem la GP2, més feina. Però, en general, en un dia de carrera, acostumem a sortir de l'hotel a les 8 del matí, per estar al circuit cap a les 8'30 o 9. Gravem l'arribada de pilots i, si hi ha GP2 a les 10'30, fem la transmissió de la carrera fins a les 11'30 o 12. Quan s'ha acabat, sense parar, ens preparam per a la prèvia de la F1, que acostuma a començar cap a les 12'30. A les 2, la cursa i, quan acaba, tenim el TN migdia en directe. L'acostuma a fer el meu company Francesc Latorre i es l'únic moment del dia que tinc per descansar. Uns 15 minuts, no us penseu que tinc gaire més. Intento menjar alguna cosa, fruita normalment, perquè de dinar ja me n'oblido. Un cop ha acabat el TN, gravem el "Motor a fons" (que s'emet el mateix diumenge a la nit pel 33). Quan hem acabat de gravar el programa, a les 6'30 aproximadament, me'n vaig al TV Compund (on tenim les sales d'edició els periodistes) i em poso a muntar la crònica per al TN vespre. Un cop està acabada i enviada, ho hem de recollir tot, perquè els ordinadors i tot el material s'envia amb caixes cap al pròxim GP. Amb sort, acostumem a sortir del circuit a les 11, a sopar i a dormir cap a la 1.

M'imagino que deu ser tan apassionant com esgotador...

Per a mi, és més apassionant que esgotador. Sí que és veritat que no parem, ni un minut. Per norma, ni el dissabte ni el diumenge podem dinar. I els altres dies, amb sort, un entrepà. Però m'ho passo molt bé, em sento una privilegiada perquè treballo del que m'agrada i tot just acabo d'arribar, així que estic molt motivada. Tot l'esgotament queda eclipsat per la passió i les ganes de fer la meva feina. De fet, quan s'acaba un GP ja tinc ganes que en comenci un altre... He he!

Com ets sentis en tant que dona en un esport històricament fet per homes per a homes?

Al principi, la sensació és rara, et sentis observada. Però, ara, després d'un any, ja em sento com a casa, la gent em coneix i jo conec la gent. La F1 s'acaba convertint amb la teva "gran família" i on, cada vegada, hi ha mes noies.

Professionalment, creus que tens el mateix reconeixement que els companys homes?

En aquest aspecte, sí que t'haig de dir clarament que és una desavantatge ser dona. Els nois, pel sol fet de ser nois, ja es dona per fet que saben d'esports, o en aquest cas de F1. Una noia en un món d'homes ha de demostrar molt més per tenir credibilitat. Has d'estar lluitant constantment per a què l'audiència no et vegi com la típica "mujer florero". Això és complicat, però m'ho prenc com un repte més.

"Sembla mentida que un equip pensi una estratègia tan "bèstia" com la del Crashgate, per guanyar una cursa"

Com és la relació amb els pilots?

Amb alguns més bona i més propera que amb d'altres. És lògic que, per exemple, amb el Fernando, o ara amb el Jaume, la relació sigui molt bona perquè passem moltes hores amb ells i, al final, es crea una amistat. I, com a tot arreu, acabes fent amistat amb alguns i altres tan sols són coneguts que saludes quan et creues amb ells pel paddok.

I ara voldreu saber amb quins pilots em porto millor? Ha ha ha. Amb Alonso, Alguersuari, Fisiquella, Trulli, Barrichello, Kubica, Hamilton, Kovalainen, Massa (tot i que ara no hi és) i, evidentment, amb el Pedro i el Marc.

I amb les diferents escuderies?

Igual que amb els pilots, algunes són més tancades, les angleses o alemanyes, per exemple: Mc Laren, BMW, Williams, Brawn... I d'altres són més obertes: Ferrari, Renault, Toror Rosso i Red Bull. Tot i que, com a qualsevol feina, a l'escola o a la universitat, acabes fent el teu grup d'amics de diferents escuderies i nacionalitats.

Tens alguna escuderia preferida?

Sí , però no us la diré...

Què és el millor i què és el pitjor de la teva professió?

El millor, la feina: m'agrada el que faig, m'agrada la F1 i m'agrada viatjar. A banda que coneixes gent de tot el món i molt diversa. El pitjor són els dies que passes fora de casa, que són molts, lluny del nòvio, la família i els amics. Això, de vegades, és "durillo"

Quina és la teva opinió sobre l'afer Briatore, Piquet, Renault... I, abans, amb Ron Dennis i McLaren?

Buffff... És complicat parlar de tot això. Sembla mentida que un equip pensi una estratègia tan "bèstia" com la del Crashgate per guanyar una cursa però, si voleu que us sigui sincera, tampoc em va sorprendre. La Fórmula 1 és més complicada del que la gent es pensa, no és

com un partit de futbol que quan l'àrbitre pita el final del partit el resultat final és el que és. La F1 va molt més enllà, hi ha moltes coses que es decideixen als despatxos i moltes vegades per interessos, així que és difícil parlar del cas Singapur o del que va passar a Mc Laren amb Ron Dennis.

Creus que la F1 està perdent credibilitat?

Crec que la F1 és un circ i que, com a circ, hi ha d'haver espectacle. Crec que als seguidors de la F1 també els agrada que de vegades hi hagi escàndols, rumors i notícies descabellades. Forma part de la gràcia de la F1. Ara, sí que és veritat que potser els més puristes d'aquest esport s'han desencantat amb coses que han passat com el Crashgate, Mc Laren o la guerra entre la FIA i la FOTA. Però si et poses a pensar, a la F1 sempre, des de fa molts anys, hi ha hagut escàndols i polèmiques dins i fora de la pista.

Canviant de to i de tema, què hi ha de veritat en la frase que diu que "a la F1 hi ha molta festa"?

Ha ha ha... Sí, és veritat. Però nosaltres no podem anar a gaires festes perquè no tenim temps. Però sí que hi ha festa. Al voltant de la F1, tot és glamour, actes i festes. Hi ha pilots que no se'n perden ni una i d'altres que no hi van mai.

Es lliga molt sortint a la tele?

En el meu cas, no. Potser no t'ho creuràs però no em reconeixen gaire, així que passo bastant desapercibuda.

Per acabar, què recomanaries a un jove que volgués dedicar-se a la comunicació a la F1?

Que estudi, que no deixi mai de fer-ho, que llegeixi molt sobre la matèria. Que s'hi posi quan abans millor, que tingui tots els contactes possibles i que parli com més idiomes millor. A banda d'això, penso que has de ser una persona molt extravertida, sense vergonya i molt segura de tu mateixa perquè en el món de la comunicació sempre hi ha algú que et vol prendre el lloc. Ah... i saber acceptar les crítiques, perquè quan treballes de cara el públic tothom se sent amb dret a criticar-te.

TAL COM RAJA

Lloc i data de naixement: 27 de març de 1982, Barcelona

Un grup de música: Coldplay

Una pel·lícula: Closer. Tot i que prefereixo les sèries americanes, estic enganxadíssima a unes quantes.

Un llibre: Los hombres que no amaban a las mujeres, d'Stieg Larsson

Plat que cuines millor: Pasta

Una mania: Creuar els dits quan l'avió s'enlaira i aterra

Una qualitat: Sóc molt positiva

Un somni: Ser feliç

On t'agradaria anar de viatge? L'Índia

Tens fama de ser molt... extravertida

Diego Giménez

diego@edicat.cat